

**РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. 05/2008**

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 29.01.2009. године

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам, седите.

Да констатујемо ко је присутан.

Заменик тужиоца за ратне злочине Небојша Марковић.

Окр. Трбојевић Бора са браниоцем Жељком Томљеновић.

Данас су нам дошли сведоци из Хрватске Ката Котаран и Мирослав Котаран.

Ту је и сведок Рекић Бора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ћемо почети са сведоцима са Катом Котаран, ако се слажете и ако немате ништа пре тога да кажете.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се претрес одржи.

ДОКАЗНИ ПОСТУПАК

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА – саслушавање сведока Кате Котаран

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да позовете сведока Кату.

Добар дан, извините што сте чекали да почнемо. Мало смо закаснили данас. Позвали смо вас овде као сведока, а ви сте већ поводом овога због чега смо вас данас звали били и саслушани сте у Жупанијском суду у Бјеловару када су присуствовали том испитивању и наш истражни судија и заменик тужиоца за ратне злочине. У односу на тај датум, да ли има неких података, измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Нема.

Са подацима као на записнику о испитивању сведока састављеном пред Жупанијским судом у Бјеловару од 27.11.2007. године.

Упозорена, опоменута, несродна, након што је положила заклетву, изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо вас данас. Нисте у сродству је ли тако, јесте у завади са овде окривљеним Бором Трбојевићем?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Позвали смо вас као сведока, као сведок дужни сте да говорите истину, лажно сведочење је кривино дело, морате да нам кажете све што знате, не смете ништа да прећутите. Можете да ускратите одговор на питањ која би вас или вам блиске сроднике изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Код нас се полаже заклетва, ако желите, али то није обавезно, текст је ту испред вас.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, читањем.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми није познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам. Ви сте се изјашљавали, ми овде судимо Бори Трбојевићу, па ја да вас претходно питам то сте већ претходно причали да ли ви њега познајете или не и одакле?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: `91. у прољећу нама се покварио замрзивач и он је долазио к нама поправљати, а радио је код Рајка Безбрадице у Великој Барни и тада сам га упознала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га видели касније исто `91. године у некој другој прилици?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не. Не од тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Касније после тог догађаја?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Само кад је било нападнуто село.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да и шта је тада било, да ли можете да нам испричате за тај напад шта се ту десило, ко је ту био?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Овако, 20.08. негдје у послеподневним сатима око 2 сата ми смо отишли у поље, да вам набројим ко је све био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: У поље је отишао Мирко Котаран, Јосип Селеши, Чапо Ђурђа и Мишко, Славка Францишковић, Жељко Селеши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споменули сте и Славку Ацман.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Славка Ацман и Анка Котаран. Ја сам остала дома. Око једно отприлике 3 сата, 4 рецимо сусјед је дотрчао и рекао је да преко цесте долазе наоружани људи и ми смо двоје трчали у поље. Кад смо дотрчали горе у поље, већ је било око шуме горе видјело се, почело се пуцати, ми смо узели наш трактор и сви смо се спустили низ брдо дома до куће. Кад смо дошли и мој муж је био Матеј Котаран, кад смо дошли у двориште, пошто је кућа уз кућу од Анке Котаран поред наше куће, њих петорица Мирко Котаран, Анка Котаран, Мато Поцрнић, Селеши Јосип и Јосип Ченгић су отишли код њих на бунар да се напију воде, а ови остали су дошли код нас у двориште, са нама заједно. И мој муж је ушао у штагаљ и у штагљу га је ухватио Саватовић Лазо и он га је већ у штагљу почео тући, а нас су остале

потјерали и поредали нас испред штагља и говорили да смо ми усташе и да ће нас све поубијати и хтио је провалити у кућу пошто је кућа била закључана, ја сам му бацила кључ да не разваљује врата, међутим није улазио у кућу и у том тренутку је на мотору дошао Жељко Селеша који је ишао дома код своје маме и на улазу у наше двориште, ту су га ухватили, било је њих пуно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел их познајете?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли познајете некога од тих што су ухватили Жељка, сећате се?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Био је између осталих и Радован Косановић. Завезали су га жицом, а његов је тата био на тавану јер су они њих петорица побегли на таван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови који су отишли у кућу код Анке?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тако је. Он је молио, односно овај је њему одговарао, ми нисмо могли чути испред штагља кад је кућа па је заслањала, он је молио да му пусте сина. Међутим они су њега дотјерали испред штагља и заједно су га ставили испред штагља са нама заједно и онда је дошао Саватовић Лазо, али био је и његов брат, његово баш име точно не знам али их оба двојицу сам познала. Имао је на врату мали Жељко ланчић, он му је стргнуо ланчић и бацио доље и онда су нас ту испред штагља малтретирали, али се је пуцало наоколо свуд и одвојили су мушкарце од жена. Пошто је мој муж био задњи, ја сам пошла за њим и господин Боро Трбојевић, пошто сам ја ишла иза мога мужа и рекла сам зашто их тјерате и куд их тјерате, он је мене ухватио за руку, гурнуо ме и затворио нас жене све у шталу и рекао да не смијемо изаћи до мрака из штале. Али у том времену се пуцало, страшно се пуцало и на кућу од шогорице Анке Котаран бачена је тромблон нека направа немам појма бомба не знам шта и ту је на тој кући била рањена Анка Котаран, која је после тога умрла 08.09. и Селеша Јосип који је исто био рањен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је било тих људи који су ту дошли?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Оне које сам ја познала, познала сам Бору Трбојевић, Миленка Јездић, Гојка Кочић, Саватовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Лазо?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Лазо и брат његов њему не знам име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Спомињали сте и Дражена Вучковића?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Дражен Вучковић који је '72. годиште, са мојом ћерком је ишао у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Бора Трбојевић како је изгледао?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Имао је браду у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Велику?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Па тако, не превелику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте сигурни да је он?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Је, јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било још неких који су имали браду?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Па нисам примјетила, за њега знам точно јер сам га запамтила сам га кад је у прољеће био код нас и још мој муж је рекао да му

ставим, пошто смо ми живјели на селу, да му ставим јаја, сира, нек понесе дома поред тога што је он уредно платио. Ја мислим да је чак и ракије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли био наоружан или?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Јесу, сви су били наоружани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми тада када вас је одвојио и затворио и наложио да не изађете, је ли тако до увече. Јесте ви њега видели или сте га само чули?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, па видјела, како не, видјела.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кажите ми је ли он био ту и чувао вас?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Они су се кад се то све издогађало да ми не излазимо до мрака из штале, они су се, ове су које су покупили мушкарце отјерали су их иза штагља према куд, према Великој Ператовици, а у међувремену на једно један, два, три, пета кућа испред куће Митра Макарића су ухватили у трактору Милана Страгу, и њега су отјерали да ли са њима или самога то не знам, углавном су им завезали очи и тјерали су их, тукли до Велике Ператовице, а у истом дану су на другом крају бријега гдје се исто брао духан похватани су Михалина Марија, њезин син Маријан и људи који су код њих радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Споменули сте Драго Станковић?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Драго Станковић, он је ухваћен исто, али то на том другом пољу је отјеран исто у Ператовицу Велику и на крају села су ухватили, убили односно Мирка Ковача и једнога избјеглицу али не знам њему точно име уопће који је био са њим, он је ишао код своје пунице. Он је убијен на улазу у Тополовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А кажите ми шта је то заправо било, то је био као неки напад на село или шта се то дешавало?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Па напад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Напад на село?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Напад кад су пуцали нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли било у селу неке војске?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само цивила?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Само цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И колико је све то трајало, отприлике од колико до колико сати?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ви тек увече изашли?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ми смо предвече изашли и скинули смо ову што је била рањена Анку Котаран и Јосипа Селеши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли тада више није било војске у дворишту?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, они су се повукли и отјерали њих горе за Ператовицу и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи у колико је то, два, три сата?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Па отприлике два сата рецимо знадете кад сте збуњени и од страха.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не можете ни да кажете тачно?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да. Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми тада када сте ви затворени и тако даље, што кажете да су мушкарци одведени иза, у односу на то је ли пре тога била тај тромблон, бомба и тако даље или је то било после тога?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, не, то је све било у томе времену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све у том времену?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли сте за то време видели Бору Трбојевића и да ли је он одвео те мушкарце позади или се упутио у неком другом правцу?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не. Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он радио, јесте ви могли да пратите шта он ради?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Овако је било, кад смо, он је пошто сам ја кренула иза мужа, кад је он нас отјерао и затворио у шталу ми више нисмо видјели куд је он са њима, углавном он је њих потјерао иза нашега штагла, ја сам кренула, због чега и зашто и како смо ми били затворени у шталу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни могли да видите?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ми нисмо могли ништа видјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је било онда са вашим мужем?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Био је затворен 58 дана у Великој Ператовици у школи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте пробали да одете тамо?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Јесам, без успјеха и слала сам робу да ли је добио да ли није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га уопште видели?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте били у ситуацији да га видите?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да добијете неке информације шта је са њим?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Неки су размјењени, Ивица Вереш и Владо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радошевић?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Радошевић, тако је, они су размјењени, а ови су за 50 тако је према некаквом сату кад су пронађени у шуми код Велике или Мале Дабчевице, нису ни ни закопани ни ништа, пронађени су `93. године 09.04.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи ваш муж је настрадао?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Убијен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Убијен.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Мој муж, њих заједно 14, Жељко Ловренц, Владо Ловренц, Милан Страга, Стјепан Страга, Михалина Здравко, само мало Дамир Љубичић, Шпиралац Владимир, Лекшић Иво.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар Крамар? Не. Добро.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Само мало да се присјетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте, вас су звали онда тек '93. кад су вас обавестили да преузмете тело?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: '93., '93. то су биле само кости и били су везани тројица по тројица. Нама је речено да су их потјерали и да су морали ископати негдје, тако је речено, да су морали ископати једну велику рупу у коју је некакво оружје стављено и кад су то затрпали онда су их поубијали, они нису били нигдје закопани, они су били само поубијани и у шуми остављени или су их појеле звјери и распало се тјело.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, ја разумем да сте ви негде око колико сати кренули и чули да је та војска, кренули трактором, и рекли сте око 14 часова.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, ја сам трчала пјешице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пешице?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да, јер су они већ сви били у пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда према овоме што причате све то се догодило поподне?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код вас у дворишту?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Код Анке у дворишту?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бора Трбојевић нама овде каже да он није био ту током тог напада, током тог догађаја кад се то дешавало у дворишту каже да није био?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ја знам да је био и сигурна сам сто посто да је био и могу се заклети пред ким год хоћете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И да је нешто можда, да га је неко можда помешао.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Није точно. Није точно јер ја сам њега у прољећу видјела и запамтила и точно знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажите ми је ли он и у пролеће имао браду кад је био код вас на поправци тог апарата?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да, ма то се не сјећам точно, али ја сам га познала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко жене које су одвојене и затворене, малтретирао, тукао, или на неки други начин мучио?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не. Нас је само кад су нас постројили, ставили су не знам како се то зове нешто на три ноге, неко оружје, и да ће нас све пострељати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви можда чули његов глас док сте били затворени да нешто виче или да му неко нешто каже да ради?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, нисам ја ништа чула, ја сам кад су нас затворили они су се почели повлачити, више није било потребе. Ја сам још после тога остала 9 дана, до 29.08. сваки дан се редовито долазило у село, Радован Бркић је долазио и ја сам 29.08. побјегла кроз шуму, стално је

долазио и тражио је оружје. Па ми немамо никаквог оружја, откуд да ти ја дам и онда су натоварили тај исти дан су натоварили пошто смо ми садили духан, имали смо пуно лож уља то су, дошао је Радован Бркић са камионом и натоварили су бачвама и возили су то у Ператовицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли познајете неког Бору конобара који би био неки Бора Давидовић?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Немам појма, да видим можда, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам због тога што окривљени каже да можда има неке сличности између њега и тог човека или да га је неко можда помешао. Везано за ово што је ваш муж настрадао да ли сте икада потраживали или остварили неку накнаду, да ли постављате имовинско правни захтев и да ли се придружујете кривичном гоњењу, односно да ли тражите неку накнаду штете?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: А од кога могу тражит.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можете да тражите од особе која буде оглашена крива да је то урадила.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Знадете, мене је оно што сам ја претрпјела, то ми ништа не може надокнадити ни.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О томе евентуално можете да се увек изјасните, то нема везе са овим што сада кажете, вама то право неће бити ускраћено. Сматрате да треба да буде осуђен онај ко је то урадио?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Па свакако. Ја немам мишљење једнако око свих људи, ја не могу рећи да ја мрзим били Срби, Мађари или не знам ко, за мене су сви људи једнаки, али ко је радио и ко је био крив па ко био био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мора да одговара?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли има питања? Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само пар питања госпођо.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Реците.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисам схватио, мада знам из списка, али нисам вас чуо, које је то место?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тополовица.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тополовица, ради прецизности. Још ово, ви кажете да је неко бацио тромблон или, да ли ви знате шта је тромблон?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ма не знам, ма не знам, па то сам чула по причи коју су људи рекли колико је био кров разрушен, да ли је тромблон, мина немам појма, али је било разваљено па један велики дио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли то значи да ви лично нисте видјели кад је то урађено ни ко је то урадио?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, ја нисам видјела, ја не могу видјет јер кућа је овако и овако, а ми смо овдје били испред штагља, ми смо само чули детонацију, ништа ми нисмо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Откуд вам ове информације везано за затварање вашег супруга и касније у његову судбину, рекосте 58 дана је био тамо?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Откуд ви то знате?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Па било је људи који су размјењени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па су причали, по причи?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тако је. Да су их сваки дан тукли и малтретирали, водили на некакво испитивање и малтретирали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да и касније које године рекосте да је пронађено тело вашег супруга.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Пронађен је 09.04.1993.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли по неком казивању, ако ви знате ишта ближе о томе? Према нечијем казивању или случајно?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Према, да су убијени 17.10. према некаквоме сату који је пронађен са њима заједно, на руци.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не, нисте разумели.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Молим?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Нисте ме разумели, схватио сам да су у шуми?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Лишени живота?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тако је. И ту гдје су они нађени лешеви.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па како су нађени лешеви то вас пита?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Кости. Кости, кости и роба.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то неко случајно нашао, чобанин са стоком или?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Случајно, је, је, случајно су пронађени.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала. Заменик тужиоца.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја бих вас питао у вези овог дела где кажете да су вас постројили испред куће још док сте били заједно и мушкарци и жене, је ли тако?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па колико сте ту заједно стајали постројени испред куће?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Па можда и сат времена, јер су они вас малтретирали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А како су вас малтретирали?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да смо усташе, зашто се ми организирамо, а ми се нико ништа.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли викали при том?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Јесу, јесу. И свуд се наоколо пуцало, ми смо имали два трактора на дворишту, једнога су пропуцали, како смо довели

духан дома, а тога су једнога, са једним сам ја побјегла, а тај други велики како се то каже «Фербусон 58» тога су отјерали у Ператовицу и ауто. Јер ја сам послије, ја сам отишла 29.08. пошто сам оставила све, дефинитивно све, побјегла сам, ја сам се након три дана покушала вратити дома, кроз шуму крадимице, тад кад сам дошла у штале се крава отелила, ја сам отворила сва врата и попуштала сам сву стоку и вратила сам се натраг у Спишић Буковицу гдје сам и била и после тога сам још једном покушала доћи, али сам дошла само до краја шуме и видјела сам да из нашег дворишта одвозе ауто. И више нисам никако ни долазила до 11. мјесеца 04. или 05.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да вас питам сад за то време, значи док ви стојите и мушкарци и жене, за то време да ли је ту био Бора Трбојевић међу овима које знате и које не знате?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Нисам га тад видјела. Видјела сам само ове Саватовић један и други браћа, Гојка Кочића, Миленка Јездића, ове које сам познала.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад сте Бору прво видели?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Он се је појавио кад је требало ове отјерати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А поменули сте да је неко казао, у истрази кад су вас саслушавали, да је неко казао одвајамо мушкарце од жена?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тако је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А ко је то?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: А не знам ја их нисам све познала, знадете њих је било пуно, њих је било свуд наоколо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Овдје сте у истрази рекли да је то Бора Трбојевић казао, зато вас то питам? Каже овако на страни 4, на крају вашег, каже од мени познатих присутних у овом догађају мени је изгледао као најважнији Лазо Саватовић, ја се не сећам и не могу рећи да ли је Бори Трбојевићу неко наредио да одваја жене од мушкараца, или је он то самоиницијативно учинио, сећам се само и сигурна сам да је он рекао одвајамо жене од мушкараца. Је ли то криво забележено онда вероватно је ли?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Знам да је речено да се, не могу се ја баш сад сјетити ко је рекао, одваја се мушкарци од жена и он их је одвојио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А он је то урадио је ли?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да. Нас овдје а мушкарце иза штагља.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко је још био осим вашег супруга тад кога је он одвојио?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Био је Чапо Мишко, Жељко Селеси и мој муж Матеј Котаран.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Њих тројица је ли?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, а кажите ми када сте ви то пошли за њим и за вашим мужем, па када вас је он натерао у шталу је ли тада нешто он вама урадио?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, само ме ухватио за руку и тркнуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А шта то значи, тркнуо, повукао је ли?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да. И затворио у шталу да не смијемо до мрака
изаћ ван.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И кажите ми ко вас је ослободио?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Из штале?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ја сам изашла на мала врата.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро. Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морам још нешто да вас питам, да ли је тада кад су
били одвојени жене од мушкараца, да ли је неко добијао батине, да ли је неко
некога урадио руком, ногом, кундаком?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Гдје, опростите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту кад сте били у дворишту, пре него што сте
затворени?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Жељка Селеша је, чим га је ухватио на улазу у
наше двориште већ га је тамо ударио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али не знате ко или?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Пушком. Ја не могу рећи јер ми смо били
постројени и то не могу рећи, то ови који су били на тавану можда је неко од
њих видио. Да, ја не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је био све на тавану?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: На тавану је био Мирко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим Анке и Јосипа?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Анка Котаран и њезин син Мирко, Јосић Ченгић
и Селеша Јосип и Јосип Ченгић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а да вас питам да ли је вас неко ударио?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: После више не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада када сте били одвојени?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим што вас је кажете Бора повукао?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, они су се повукли, њих су отјерали и ми смо
се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Односно да вас питам тако директно како то овде
пише, да ли је вас Бора Трбојевић ударио ногом?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како, то нам нисте рекли?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Па ногом, знадете како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ногом, шутнуо вас?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Шутнуо ногом, ухватио ме за руку, гурнуо и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То тад кад сте кренули за мужем?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Изволите браниоче.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Извињавам се, само још једно питање. Пошто је један сведок од тих учесника то помињао, па да вас питам само, да ли је код вашег мужа у том штагљу, да ли ли је Лазо Саватовић пронашао неко оружје?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ма какво оружје, нигдје ништа, нигдје ништа, он је пошао у штагаљ пошто је било вријеме довели смо духан из поља и пошто је било вријеме за почет хранит стоку, он је ушао у штагаљ да ће ићи хранити стоку и овај га је већ у штагљу шчепао и тукао га у штагљу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми је ли има Боро Трбојевић капу? Шта је имао обучено пробајте се сетити?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ја мислим да је имао кабаницу.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: А на глави је ли имао нешто?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Кабаницу са оном капуљачом, маслинасте боје.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па је ли падала киша?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Не, па они су се и умаскирали.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Кажете да је имао браду?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Јесте сигурни?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Сто посто.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Колику?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Имао је браду, ево можда као господин мало већу.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Мало већу?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Тако је.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Кад је поправљао вама фиждер, односно хладњак, сјетите се да ли је тада имао браду, то је било битно обиљежје?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Је, ја мислим да је, али ја њега познам, ви мени не можете оспорит да ја њега не познам, ја сам њега точно запамтила и ја га точно познам и нисам рекла ниједнога који није био. Све који су били около и које ја не познам, ја нисам никога споменула. Споменула сам само оне које точно познам, које, оне које ја нисам познала, било је њих пуно, ја за те нисам ништа ни говорила.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па јесте га само једно видјели прије тога?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Како мислите једном?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Само тад кад вам је поправљао хладњак?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: И то је мени било довољно.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: И не сећате се да је имао тада браду?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Имао је вјероватно браду и тад, вјеројатно је имао браду и тад јер ја сам га точно запамтила и знам точно да је он.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Хвала лепо.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Точно знам да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени да ли ви имате питања?

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Часни суде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Госпођо Котаран је ли то Бора Трбојевић? Је ли то Бора Трбојевић?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Да, само без браде.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Једно питање. Као прво друго ја никад браду нисам носио. Нити је носим сада нити сам је икада носио.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ја знам.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: А ово што је изјавила за мене то је тотална лаж, она је мене заменила са неким.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Толико.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да, да, предлажем суочење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Бранилац предлаже суочење.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви спремни обзиром на ваш статус овде да сте оштећени да се суочите, да ли можете то да се суочите са Бором, да би вам он рекао лицем у лице окренути ово што сада каже да он никад није носио браду?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам вам рекла да он каже да никад није носио браду, да је ту био тек када је све било готово? Можете да му кажете у лице да је био он.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Па могу, рећу у лице сваком човјеку ко је био био, да дође Дражен, да дође не знам ко ја му могу, људи су се промјенили, вјерујте ми, али оно што сам доживјела и што сам видјела то ми не може нико оспорити.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ суочење, па окривљени и сведокиња окренути лицем у лице један другоме исказују:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите. Сада можете да кажете то да нисте носили браду. Да нисте носили браду и то.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада можете да кажете сведокињи да ви то нисте били.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Тачно да нисам био.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Ја знам да је.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Ја нисам био и гарантирам вам да су тоталне лажи.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Добро.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам кад је то све завршено.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Добро.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Ја сам тек и кад све и пуцњава завршена, ја сам тек касније прошао кроз село камионом. И видио сам само у пролазу Рогожар Ђорђа, Селешија малога и неке жене, а ја уопште се ту нисам задржавао.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Добро.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Ви сте направили тоталну замену човека.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Добро, ако сам ја направила а да мене толико лоше памћење служи, има и других који су видјели.

ОПТ.БОРА ТРБОЈЕВИЋ: Добро је, нека кажу.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Има и других који су видјели.

Констатује се да је суочење завршено и да су окривљени и сведокиња исказали онако како је то забележено аудио визуелном техником у суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко има нешто да пита сведокињу?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Имам ја да питам сведока. Ви сте побројали те жене које су са вама затворене да ли од њих неко је познавао у то време Бору Трбојевића?

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: А и то вам не би знала рећи. Сумњам, ова сусјета што је била она није ни имала шкрињу, сумњам, пошто је он живио у Грубишном Пољу а радио је код Рајка Безбрадице, ја сам једном била позвана на суд у Бјеловар јер је био окривљен Рајко Безбрадица и био је у затвору Рајко Безбрадица, кад су га довели њега је окривио Срага Мирослав, да је он био, међутим ја нисам то могла рећи да је био јер он није био, ја га ако је и био негдје можда, ја га нисам видјела. Ја не могу рећи да је Рајко био јер ја га нисам видјела.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам ми смо завршили дакле дана са вашим испитивање, хвала вам што сте дошли, можете да останете овде и да пратите ток претреса, можете наравно да будете овде у соби наше Службе за помоћ и подршку сведоцима.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Хвала лепо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења.

СВЕДОК КАТА КОТАРАН: Довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли можете да позовете сада Котаран Мирослава.

Добар дан. Добар дан, позвали смо вас као сведока, ви сте били код истражног судије у Жупанијском суду у Бјеловару и тамо дали своје податке коме су присуствовали и наш истражни судија и заменик тужиоца за ратне злочине, да ли има неких измена у вашим личним подацима?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете овде окривљеног Бору Трбојевића, да ли сте са њим у завади?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Нисам у завади.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па слабо, нисам ја баш.

Сведок МИРОСЛАВ КОТАРАН, са подацима као на записнику од 27.11.2007. године који је сачињен пред Жупанијским судом у Бјеловару, несродан, није у завади. Упозорен, опоменут, након што је положио заклетву изјављује:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми смо вас овде позвали као сведока. Као сведок дужни сте да говорите истину, морате да нам кажете све што знате, ништа не смете да прећутите. Лажно сведочење је кривично дело. Можете да ускратите одговор на питање које би вас или вама блиске сроднике изложило тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Можете да положите заклетву уколико желите, тако што ћете прочитати текст заклетве који је испред вас, али нисте у обавези да га прочитате.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Заклињем се да ћу о свему што пред судом будем питан говорити само истину, да ништа од онога што ми је познато нећу порећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прећутати.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала вам. Позвали смо вас овде због догађаја у Тополовици '91. године из августа месеца када је настрадала ваша мајка, је ли тако то је ваша мајка?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рећи ћете ми да ли знате како је она настрадала, када је заправо, да ли је она одмах тада преминула или касније, шта сте ви радили за то време и како је дошло до тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па ми смо били у пољу и вратили смо се, то је било поподне, шта ја знам 4-5 сати, није баш оно и сад једна група тих раника је отишла код стрица, а ми смо дошли код мене кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ваша стрина је овде саслушана, пре вас?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да, да. Ми смо били код куће и хтјели смо сад ићи тамо као будемо још радили код куће тамо истрпавали тај духан у сушару, таман кад смо хтјели изаћи из куће кроз двориште су протрчала два наоружана човјека и ја сам био баш на вратима. Ми смо се онда назад повукли у кућу и онда је наишао Жељко Селеси на мотору и он је скренуо тамо у двориште, и онда су истрчали још тамо двојица пред њега и заробили га. Онда се јавио његов отац од мене из куће на прозор, мислим да је једног тог и познао по имену га звао и онда су они запуцали према кући и онда смо се ми повукли на таван. Онда мама и тај Селеси Јосип су ишли провиривати на позор од тавана, онда су почели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Не, не. Ја сам се попео горе и смирио сам се на тавану, а њих двоје су шетали. И онда су почели пуцати по цријепу горе, то је оно прашина је она цурила доље, и онако они како су трчали по тавану још је онда и бомба или нешто пало је на кров. Селеси је добио гелер, а њу је бацило онако није се ништа видјело по њој, бацило је и није могла више

ходати. Онда је након неког времена, сад не могу рећи точно колико смо чекали, чекали док се то све смирило около, онда смо њу одњели доље до трактора и приколице и одвезао сам је за Шпишић Буковицу до доктора. Од тамо је одвежена у болницу код доктора и након 3 тједна је умрла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као последица ових повреда?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите ми везано за те људе које сте видели ту у униформама, какве су биле униформе, да ли било ког од тих људи који су тако утрчали и заробили Жељка, бацали бомбе, пуцали, да ли познајете ви некога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Ја нисам препознао ниједног, нисам баш се ни кретао на том дјелу горе не познам баш пуно људи из Ператовице и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ови били униформисани или не?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Овај је имао неку, ови двојица су имали као оне више плаве униформе као ови авијација што је имала оне радне или тако нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А оружје јесу имали сви?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Ова двојица су, ове што сам видио сви су имали, осим нисам видио кад су Селеша заробили пришао им је један који је имао на себи војни онај огртач кишни као капуљачу ону, нисам на њему нисам видио оружје, ови су сви имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли имао браду неко?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Можда је необријан био овако, али још браду није оно да је баш било, да је нека велика брада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми да ли сте ви били у ситуацији да и у таквој позицији да видите шта се дешавало са онима који су остали у дворишту вашег стрица?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Нисам. Од куће се не може видјети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А вашег стрица, где је он био?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Они су били у дворишту, нисам то видио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли он био ту после тог догађаја или?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Стриц?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Не, не, кад смо ми одлазили само је стрина дошла к нама кад је чула кад смо трактор упалили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте чули док сте били на тавану неко довикивање, неко да је некоме нешто наредио?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Слабо се то чуло кад се пуцало стално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је ли била ту нека акција само тада или је то почело нешто ујутру или неки дан пре тога?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Не знам, ја знам ово што је било тада, причао је овај један је стао ишао је из Вировитице па је рекао да је видио некога горе у шуми прије села, Срага Милан, али нисмо ми обраћали пажњу на то ми смо ишли у поље радити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да вас питам, ту у кући, у вашем дворишту у вашој кући и у кући вашег стрица, је ли било уопште неке војске или су то били само цивили?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па наоружани су били, а сад да ли су војска или цивили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да ли је било разлога да се изврши тако неки напад на вашу кућу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па није било колико ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту била смештена нека војска?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас питам?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Није, није била смештена војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него само обични цивили. Јел било жена?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да, жена јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви познајте Бору Трбојевића, то смо вас питали на почетку?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да. Слабо, можда ако сам га који пут видео пошто оно, знао сам мало отприлике гдје ради али није, оно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А док су гледали тако кроз прозор ваша мајка и Јосип Селеш, јесу ли они нешто говорили, да неког виде, да неког препознају?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Селеш је неког је звао да му сина не туку, али не знам, ја сам и заборавио више то име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви нисте ни видели, али да ли сте чули ко је био тада ту у нападу, ко је то извршио, јел ту био неки «Билогорски одред»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да, да, чуо сам да је ту постојао тај «Билогорски одред», али то све после сам чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле су дошли ти људи који су ту упали у двориште?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Не знам, не знам откуд су, у Ператовици се наводно почели су се прије скупљат, још прије тога се причало, а оно није нико обраћао пажњу, још је покојни стриц причао и раније се ратовало па није нико цивиле дирао, да се радит мора и ми смо тако радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули нешто ко је, шта је то од чега је настрадала ваша мајка, ваша стрина каже да је то неки тромблон, ми овде имамо неке податке да је то бомба, шта је било?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Не знам ја шта је било, али то је прилично велика рупа на крову остала, она је сигурно једно два метра полетела напред кад је пала на кољена од експлозије те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми још везано за то што вам, што сте изгубили мајку у овоме догађају и оно што сте ви доживели, да ли постављате имовинско правни захтев, односно да ли тражите неку накнаду штете и да ли се придружујете кривичном гоњењу. То отприлике значи да ли сматрате да онај ко је то урадио треба да буде осуђен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па у сваком случају треба бит осуђен ко је направио то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Да ли чланови већа имају питања.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је још ко био са вама на тавану?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Био је Поцонић Мато, Селеша Јосип, Ченгић Јосип, мама и ја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Петоро вас?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је то приземна или спратна кућа?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Приземна.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Приземна кућа са таваном?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да, да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остаје ми нејасно како ови споља који су, ви рекосте пуцају по крову па пада прашина од црепа, па бацише нешто ту неку експлозивну направу, што ли, опет на кров. Како они знају да сте ви на тавану?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па чули су где су они трчали, јер Поцонић и Ченгић су били, то је кућа у кључу, и.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Кључ?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Кључ.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На «Г»?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да, да, на «Л» кућа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: На «Л».

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Ми смо били у овом другом дјелу они су бацили тамо гдје су њих чули, јер су они на тај дио су и ишли гледат на прозор.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Значи тако, добро. Колико ви имате година тада?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Тада 22, 23, 24 ја мислим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је било неких оружаних формација хрватских у селу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: У селу није.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Бранилац?

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Имам само једно питање. Реците ми, ви кажете дошли сте са њиве?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Око једно четири сата, да ли је стрина дошла по вас или сте ви дошли са њиве да сте завршили посао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Не, дошли смо, имали смо набраног духана у приколици, ишли смо то истрпати.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Значи, понављам питање. Да ли је стрина дошла, дотрчала по вас или сте ви сами дошли када сте завршили посао?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Сами, сами, да.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Сами. Да ли су код вашег стрица у штагљу пронађено неко оружје?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: То не знам.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Реците ми, колико је велик тај таван, површина куће?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па до пута има три просторије то је око 15 метара дужине, и овај други дио је око 9 метара.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Кажете ви сте се смирили на тавану. Да ли сте чули какав говор, жамор, довикивање са вањске стране сем пуцњавае?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па нисам, нисам, не могу сад нешто да рећи, шта ја знам.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да ли сте чули ко је бацио ту експлозивну направу, да ли је бомба, тромблон, да ли сте чули да ли је неко причао, значи горе на тавану?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Нисам чуо.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Не.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: С обзиром да вам је мајка наводно умрла од те повреде, јел она имала, колико сам схватила рекли сте није на њој било повреда.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Од детонације је спуцала здјелица и након три тједна од угрушка крви је преминула.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па јесте ли с обзиром да је Селеш преживео, јел он рекао ко је бацио бомбу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па не знам, нисам ја се пуно с њим баш се налазио.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: И ако сте били на истом тавану?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да, али он је, ја сам остао у Вировитици, они су отишли.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Не, не, за време тог напада ви сте сви били на тавану, јел тако?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па нисмо ми ни причали, после тога док смо њу однијели ја сам био у трактору он у приколицу, кад смо дошли у Вировитицу онда су доктори око ње ходали.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: А јел Селеш могао видет ко је бацио бомбу?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па он је био код прозора.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: И није вам то рекао бацио је тај и тај?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рекао је браниоче, сведок-оштећени је рекао да му није рекао ко је бацио бомбу. Да га не питамо десет пута једно исто.

АДВ.ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ја нећу имати више питања, али мало чудно, знате мајка му је погинула од тога, да он није чуо ко је бацио бомбу, а овај је чуо, знате бомбардовање, пуца се, он на тавану чује ко довикује с вана, из тог разлога, то ми је мало нејасно из тог разлога сам ја и поставила то питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, разјаснили смо да је то таван који има нека два дела као слово «Л».

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви у истом делу где и ваша мајка и Селеш и Јосип?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, у истом делу, ту где је тај прозор.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Не, не, ја сам био баш на овом прелазу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајде објасните то молим вас.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Ја сам био на прелазу, как је овај таван, има ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само морате да нам објасните да би се то, речима, да би то ушло у записник.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Ја сам био можда једно метар у овом другом дјелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У другом делу у дубини или ближе прозору или како?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Не, не, прозори су оба два на овоме дјелу, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На делу који гледа на?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Који је до цесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: А ја сам био мало тамо у страну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У дубини?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: У дубини да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Даље од прозора колико?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Бомба је пала негдје на пола зграде, јел тако је остала онако велика рупа, бомба или шта је већ бачено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да разјаснимо оно што пита бранилац, односно адвокатица Жељка Томљеновић. Да ли док гледају кроз прозор ваша мајка и Јосип Селеш и вичу видим овога, видим онога.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Нису викали они су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Или вама кажу.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Ишли су се промолит и онда су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго су они гледали?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па нису они били дуго код прозора, јер исти час, док су се тамо промолили већ је почео неко пуцати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А касније јел вам рекао нешто Јосип Селеш?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Па нисмо о томе уопће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни разговарали.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Разговарали да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала вам, да ли окривљени има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јел могу ја само још пре него што окривљени да питам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кад се већ овако пита. Кажите ми јел био Јосип Селеш повређен?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Је.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А какве су му повреде биле?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Мислим да је само гелер имао негдје у ту горе у.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Како се осећао тад, јел могао тада да прича?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Мого је ходат, али кажем вам да нисмо баш причали пуно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Збрињавали сте повреде, ако сам разумео?

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Хвала да ли окривљени има питања.

ОПТ.БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Хвала на изјави, немам питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Ако немате ништа више да кажете, хвала вам што сте дошли, извините што смо каснили са почетком, можете да останете и да пратите ток претреса, и можете да се јавите овде нашој Служби за помоћ и подршку сведоцима.

СВЕДОК МИРОСЛАВ КОТАРАН: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Довиђења. Позовите сведока Рекић Бору, данас је дошао још и Рекић Бора. Добар дан.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекић Бора?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, позвали смо вас данас као сведока, ви сте већ били код истражног судије 11.07.2007.,и тамо дали своје личне податке. Да ли има неке измене у вашим личним подацима?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Нема.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли познајете окривљеног Тробојевић Бору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Познајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте с њим у сродству или у завади?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Познајем га, нисмо у сродству.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли у завади?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

Са подацима као на записнику од 11.07.2007.године.

Несродан, није у завади, упозорен, опоменут, након што је положио заклетву.

Позвани сте као сведок, као сведок дужни сте да говорите истину, морате да нам кажете све, ништа не смете да прећутите, не морате да одговарате на питања која би вас или вама блиска лица изложила тешкој срамоти, знатној материјалној штети или пак кривичном гоњењу. Иначе давање лажног исказа

је кривично дело. Ја вас позивам сада да положите заклетву, тако што ћете тај текст заклетве који је испред вас да прочитате гласно.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Заклињем се да ћу овом суду пред судом будем питан говорити само истину и да ништа од онога што ми је познато нећу прећутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала вам. Позвали смо вас поводом догађаја из 1991.године у Великој Ператовици, ви сте о томе причали кажем вам пред истражним судијом 11.07.2007., да ли остајете код тог исказа?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Остајем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кажите нам шта је то било '91.године у Великој Ператовици, где сте ви били, јел ту било неких борби, ко се с ким борио и шта се, како се одвијао живот у Великој Ператовици, ко је ту био, јел било неког одреда или команде, цивилне, војне шта се ту дешавало?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па била је команда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, почните од тога одакле ви тамо и шта сте ви тамо радили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја сам био чувар код затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте били чувар у затвору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Великој Ператовици?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: У Великој Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко вас је одредио за то?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Одредио ме је Божо Трбојевић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које био главни командант?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Главни командант је био Раде Чакмак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кад се све то организовало, кад је та организација таква установљена, у ком месецу на пример, јел '91., или које године?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ком месецу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја не знам тачно, ја мислим у осмом, деветом, не знам који је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А када је затвор направљен?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па после тога, није то дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одмах на почетку?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па да, на почетку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ће вам затвор?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам, то су хапсили те људе, шта су радили и ту доводили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви шта сте радили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја сам био као стражар вани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само сте чували те људе?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а који су то људи који су ухапшени и који су ту у затвору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па било их је из Тополовице, из Велике Барне, не знам, ја мислим да и из Рашенице, Ивановог села, не знам тачно одакле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Жене или мушкарци?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Мушкарци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Војници или цивили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја сам их виђао у цивилима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је био затвор, у ком објекту?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Основна школа у Великој Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У некој просторији, подруму, где?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: У подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У подруму основне школе?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Основне школе, па та је школа, више није радила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колики је тај подрум, мислим, колико људи је могло ту унутра да се смести?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па подрум је доста био велик, не знам сад квадратура тачно, али доста је био велик подрум.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су они, где су они спавали, шта су они, како од једном тако ставите људе у затвор?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам, ја мислим да је доле била постављена слама и ћебад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта су ти људи радили па су се нашли у затвору, одакле од једном људи у затвору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам шта су радили и где су, како су их ухапсили и где су их, знам да су их довели тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате зашто су ухапшени?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко их је хапсио?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па хапсила их, не знам, неке, како се зову, јесу ли јединице, јесу ли били одређени, јесу ли сами на свој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам јесу ли они били одређени јесу ли сами по себи, по својој иницијативи да су хапсили, не знам тачно, нисам учествовао у томе, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, али коме су припадали ти који су хапсили? Јесу ли вашем одреду или неком другом одреду или коме?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја мислим да су код нас, да су нама припадали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како вам се звао одред?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се звао тај одред, та ваша формација?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја не знам, па није имао име.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овде неко спомиње «Билогорски одред».

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па можда су га тако звали, али да будем искрен не знам да ли су га звали, можда су га звали «Билогорски одред».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Та нека организована група људи кад сте се ви тој групи прикључили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па прикључио се, прикључио, једноставно као да су нас мобилисали ето мораш да идеш и готово, да учествујеш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите ми, ко вас је мобилисао, јел има тај име и презиме, шта је тај човек био који вас је мобилисао, значи како се зове и која му је функција?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па он је у, мене одредио тај Божо Грба, Грба су га звали, Трбојевић му презиме, он је реко Боро дођи, мораш да будеш ту, ето, не само мени него и другим, осталим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По ком критеријуму и који су други остали, јел има неки критеријум по коме су вас звали?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја не знам једноставно каже дођи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим сви срби или сви шта, јел тако?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па били смо, сви су били срби, један је био хрват, односно словенац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако су се срби организовали, то вас питам, или ко?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам уопште шта сте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас ко је, по ком критеријуму су вас све мобилисали?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па једноставно кажу, почео је рат, морамо да се организујемо и да будемо, и ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ја вас питам по ком критеријуму се организује?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не разумем како по.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ратују срби, хрвати ко ратује то вас питам. Не знам шта ту није јасно.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Хрвати и срби да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас су звали зато што су се срби организовали ја тако разумем.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то ми ви кажите, не могу да ја сад питам нешто и да буде да вам ја намећем шта ћете одговорити знате, јел можете ви да сад онако мало, тада кад су вас позвали, испричајте онако несметано шта је ту било, кад су то они вас позвали, кад је почео тај рат, чега се сећате?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па сећам се тога да је су сазвали један састанак и дошли да се треба да се чувамо да ћемо бит нападнути, да су наше србе који су били у Грубишном пољу да су похапсили, онда су наводно причали што су ове хапсили да их размењују за оне што су наши били ухапшени у Грубишном пољу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па тако су онда хапсили, неке су мењали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хапсили су за размену?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: За размену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: И онда су неке мењали, неки су дошли, неки нису ни промењени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Слушамо вас.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Неки нису промењени кажем, а неки су променили, дошли су, неке су мењали за њих неке нису, које су наши тражили нису дали, нису били доступни или нису били живи или немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Кажем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који они?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па на пример тражили су Станић Димитрија, њега нису.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ја питам који ови неки су се организовали, неки су хапсили, неки су размењивали, неки су били у затвору, који су то они?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па од нас, ја ни не знам ти људи који су организовани, нити сам учествовао у њиховом договору или био на неким састанцима ил скупу ил, да се организовало сад овај иде овде, онај онде, овај се хапси, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ја вас питам оно чега се сећате.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја вам кажем чега се сећам, да су доводили, хапсили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је доводио?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Они су били као представници неке милиција се назива.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је био у тој милицији?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја мислим да командир те милиције, дал је био Раде, Раде Кљајић мислим, да је он био као у тој милицији, не знам још их је било. Ја мислим да је он био као неки командир јер ту, или су они сами себе прозвали да буду командири, команданти или их је неко изабрао ја нисам учествовао у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то сте нам већ рекли, ја вас сада питам који су ти људи, а то да ви нисте учествовали, да ви нисте чули и тако даље, само вас питам који су то људи били. У ком месецу сте ви то били?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не могу се сад сећам у ком месецу, али кажем осми, девети.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни који месец сте били, који месец, је ли лето или зима?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Лето, јел ми смо у зиму отишли, ми смо прве избеглице били кад смо отишли оданде '91.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога се сећате од људи који су били?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па сећам се Саватовић Лазо, Раде Саватовић, Косановић Радован, Бранко, Раде Чакмак и још неки са стране, можда сам их из виђења знао али нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам вас за имена, пустите које знате из виђења како кажете. Ко је ту још био а да није Божо Трбојевић и да је жив? Ко је још био чувар у затвору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Чувар у затвору. Баришић Боро, Боро Трбојевић, ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баришић Боро, шта је он био пре?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ко?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Баришић Боро, шта је он био пре него што сте се организовали?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам, он није из мог села, он је из Мале Барне, село, дошо ја не знам шта је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било доста људи из вашег села?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то све?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па једно време био и Трбојевић Богоја и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питала сам које је ваше село?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Велика Ператовица.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту у Великој Ператовици је био затвор?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ви ту живите целог живота?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да, не целог живота, ја сам радио у заводу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад сте се вратили у Велику Ператовицу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па вратио сам се '90.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Годину дана пре овог догађаја?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога се онда још сећате, то је ваше родно место? Барешки Бора.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко још?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Глежњић Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Глежњић Боро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Глежњић Боро.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Е.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ко још?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Тулум Душан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био Давидовић Боро?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Давидовић Бора?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја мислим није он био ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је био Давидовић Бора?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате неког Бору конобара?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Бора?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Конобар?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Бора конобар, није он ту био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није био ту?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је Бора Трбојевић радио пре него што се све ово десило, односно то организовање?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па шта је, па он је ја мислим радио у Великој Барни, па после је дошао кад је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, не, шта је радио, шта, којим послом се бавио?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Посо, ја мислим да је био за одржавање ове беле технике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је он изгледао тада у то време?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ко и сви остали, како, не могу да објасним како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се сећате како је изгледао? Јел имао нешто карактеристично по чему би га разликовали или кажете као сви остали?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па једноставно као и сви остали, које карактеристике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био упадљиво мршав или упадљиво дебео, имао дугу косу или дугу браду, црн или плав?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја мислим да није имао дугу косу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А браду?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам, неку можда малу пустио браду али није имао неку велику, не знам тачно, не могу сад да се сетим. Знам да се он бријао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел се бријао или је имао браду?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па сад не знам, али ја мислим да је онда неку пустио али да није то била нека велика.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а ви?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја сам носио браду како сам дошо из војске, нисам бријао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте дошли из војске?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: '76.године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми не знамо кад сте дошли из војске па нам онда кажите, од '76., сте имали браду непрекидно, па и тада '91?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А овај Бора Глежњић и Баришић Бора, јесу ли они имали браду?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја мислим да нису, Глежњић знам да није, ја не знам да се и бријао он је имао слабу браду, а овај не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јел имао неку униформу, оружје и тако?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Оружје су имали сви, а униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ви које сте имали оружје, шта сте задужили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Имао сам паповку пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко вам је дао?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ту овај де су делили оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су делили оружје?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Лазо Саватовић ми је дао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Код Лазе Саватовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је делио оружје, Лаза или неко други?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па Лаза, мени дао Лаза, не знам ко је делио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете код истражног судије, «ко је теби дао пушку» пита истражни судија, «јеси ли украо-ви кажете не-значи неко ти је дао-дао2

истражни судија пита «ко», ви кажете «не знам-јеси ли потписао-ви кажете сигурно да јесам-јел ти дала војска-ви кажете не, из села,било је то из више села». Кажете истражном судији да сте оружје добили од цивила, одакле Лази Саватовићу оружје?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја мислим да се ишло на, магацин је био, складиште оружје у Вировитици и да је одатле нападнуто дал складиште и одатле да је довежено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије је то складиште?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: У Вировитици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чије, чије?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па војно било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, јесте ли учествовали ви у том нападу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него ко?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам људи који су ишли ја не знам ко је ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли сте ви сада у стању да нам испричате шта се све дешавало у Великој Ператовици то лето и ту јесен пре него што сте отишли? Да ли сте ви били код своје куће, где сте јели, јесте ли спавали, или сте непрекидно били у затвору, јесте ли улазили унутра, шта се ту дешавало уопште? Ко су ти људи који су у затвору, по имену такође, значи све лепо чега се сећате, несметано, ми вас слушамо ви причате?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја сам био скоро стално доле, нисам спавао кући, нису ми дозволили да спавам кући, неки су људи код мене спавали у кућу, у мојој кући, а мени нису дали да спавам код своје куће. Ја сам хтео да спавам код своје куће, нису дали, и сви који су били доле као стражари сви су доле спавали, некад ако оде у кућу повремено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И? Слушамо вас.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па кажем нисам спавао код мене,то што вам и реко, тамо смо спавали и јели тамо, јело су доносили доле и кухиња је била у центру села код дома, ту су кувари били кували и ту се доносило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Причајте, ко су били кувари, крените на оно што нас занима. Причајте нам ко су били кувари, шта се одвијало тамо?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па они су кували, шта су друго радили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви мене чујете или има неки?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па чујем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има неки проблем. Ја питам ко су били кувари?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Како ко су били кувари?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви мене разумете кад вас питам ко су били кувари, мислим на њихова имена?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Њихова имена?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам, ја мислим био Душан Мркшић, био је један конобар који је радио у хотелу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се зове?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам тачно, ја мислим да се презивао Шукић, не могу да набројим кад ја нисам са њима ни радио нит сам био код њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас и питам да нам причате само оно чега се сећате.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја не знам шта би вам сад одговорио на то питање ја се извињавам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На које питање?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па то ко су били кувари и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сте ми одговорили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па то и.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад настављамо са тим шта се дешавало у Великој Ператовици 1991.године у лето, па све до тренутка кад сте напустили Велику Ператовицу, шта се дешавало, то ћете ви да нам кажете знате?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ту су, као била је смотра, долазили су ту се скупљали на једном месту код споменика, ту је као одржана као смотра што се каже у војсци. И онда ваљда свако добивао неки задатак, те групе, како се звале, где ко иде и шта да ради. То су патроле биле, шта су радили то немам појма, то је читаво време се, тако се, што се каже вртило у један круг и онда пред одлазак онда смо били нападнути и онда је ваљда престало пуцање и онда су кренули трактори и шта је било возила и отишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и. Шта је било у затвору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: У затвору нормално, долазили су као да испитују и тако, а ту је било што се каже било је и туче било је и свега, то најбоље и они знаду ко их је тучо, ко је шта радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми питамо вас?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам ко их је био и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта знате?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је било људи у затвору, нас интересује, јел знате шта нас интересује, рецимо то пошто сте били ви били ту у затвору, ко је све био чувар, ко је био главни међу тим чуварима, јел су ти људи у затвору јели, јесу ли могли да спавају, где су они ишли у ВЦ, ко им је давао воду. Затим ко их је тучао, ко их је испитивао, ко их је изводио, где су добијали батине, рукама, или неким другим оруђем или можда пушкама, или, немам појма. Знате пошто ја не знам, нисам била тамо а ви сте били и ми сад сви вас питамо шта је то било тамо?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па они су јели кад смо и ми јели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пустите сад јело, концентришите се на батине?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: А на батине, па долазили су тукли су их, ја сам видео да су тукли али нисам нити присуствовао нити учествовао у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како сте онда видели?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па видео сам кад их враћају назад. То је одма била, некад можда и у том подруму а ја сам био већином вани као спољни чувар.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле их враћају?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле их враћају?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па одма је била као учионица, ту су некад их одводили да их испитају, ја нисам унутра имао приступ да уђем унутра, да присуствујем, кад су их испитивали и ако су их тукли и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли их тукли или нису?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Јесу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А који су то они?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Е то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су испитивали?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам, ја вам кажем ја сам био вани и не знам ко их је тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, ко је испитивао, не питам ко је тукао, ко је испитивао?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја не знам, можда је долазио да је испитивао и Раде, њега сам видио да је он два пута, да је тамо ушао, а било их је доле, ја не могу тачно имена да вам кажем ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што не можете тачно да кажете?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не могу да се сетим кад нису то све били људи из мог села, можда ту било људи које сам као познавао из виђења, а не да сам им тачно знао име и презиме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А надимке?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ни надимке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како сте се онда ословљавали тамо ако им не знате име и презиме и надимак?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па нисам с њима ни контактирао кога нисам познао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли познавали Бору Трбојевића?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је он радио?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па био чувар тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па код затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јел он био унутра или напољу као ви?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па и напољу и у ходнику, унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што ви нисте онда улазили унутра а Боро је могао и напоље и унутра а ви само напоље?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам, можда ако је хтео да иде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то одредио?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ја не знам јел неко одређивао, јел ко је ишао, ко је сам ил да неко био да одреди, не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сам?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Можда је неко ишо својевољно а можда је неко и одређен био, то вам не могу рећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је још био чувар?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ко је још био чувар, не могу да се сетим, Љубиша Перовић, не знам, он је из Мале Грђевице био, њега сам овако знао му име, играо некад фудбал.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Морате гласније мало у микрофон да причате.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Био не знам из Ринске, тачно не знам име, не могу да се сетим, не знам колико је било, ја мислим да је једно десет било сигурно, нисам сигуран. Никола Трбојевић, да исто, он је био из нашег села из Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ко тамо по лику и изгледу био сличан Бори Тробојевићу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не бих рећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не бих рећ, нисам видео тако нешто слично, нисам видео сличност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате Лазо Саватовић ко је?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ко је Лазо Саватовић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па исто био из Велике Ператовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел хапсио он неке људе па довео ту у затвор?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам, он је ваљда ишао, ако је ишао у те акције, а мислим да јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које су биле акције?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па то су називали у те патроле, акције, како се називало, да иду и, ја мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има разлике између патроле и акције?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам, патрола ил акција како се назива, ја не могу вам сад тачно ја да дефинишем то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да, али да ли има разлике између патроле и акције?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па требало би да буде разлике, патрола је значи која патролира а акција је ваљда кад се иде у неки напад или нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ишли у неки напад, мислим ваши, та група, тај одред?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја нисам ишо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ова група ваша?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ваљда су ишли, кажем ја нисам присуствовао с њима, откуд знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесу ли ишли или нису, шта значи ваљда?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па сигурно да су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесу ли довели неког, јесу ли заробили неког, одакле би вама били иначе ти људи у затвору, одакле они потичу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па то сам вам реко да онда су ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То вас и питам, причајте нам то?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па јесу, како да нису заробили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Које су то биле акције и ко је у којој акцији заробљен то вас све време питам?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам ја тачно кад је у коју акцију кад је, кад неког доведу, откуд знам где се акције, ил су их негде, држали негде док нису довели до тамо, не могу да вам то кажем. Нисам у том ни једном с никим ни ишо нит сам учествовао у томе, и то вам не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате неког ко је био у затвору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: У затвору, знам био је Вереш Ивица, био је Радошевић ја мислим презива се, Жућа га звали, Радошевић, њих двојицу само, њих сам двојицу знао Радошевић је радио у продавници пољопривредних машина, то сам од њега, ту сам узимао од њега ствари, њега сам знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још неког јел знате, чували сте те људе?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се сећате ви шта је радио Боро Трбојевић?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он тукао ове затворенике?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли их је водио на испитивање?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ни то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је била нека акција на село Тополовица?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И, шта је било с тим?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па то су онда довели кад је била та акција, онда су довели те из Тополовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је ишао у акцију?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Е не знам то, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ни то?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате можда кад је била акција?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: И то не могу, ја мислим да је била, то је можда осми месец, јер је у то време се брао дуван.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Дуван, берба дувана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је све доведен из те акције?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Довезли су Срага, Ловренц, и не могу да се сетим ко још, знам да је Срага, Ловренц и не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је било са тим људима?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па једни су убијени у затвору а једни су пуштени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који су једни убијени, а који су пуштени?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Е то не знам тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је убијен?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам који су остали, не знам који су били.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате ко је Мато Которан?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Мато Котаран?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Он је из Тополовице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он био ту у затвору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго је био?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дуго?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Е то вам тачно не могу рећ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он пуштен или је убијен, шта је било са њим?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Е то не знам исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесу ли вам извели човека из затвора?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако сте ви чувар затвора па неког изведу, ко други то може да зна да су му извели човека из затвора?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па кажем вам, ја сам био вани кад изводе и нисам уопште био унутра, нисам ни гледао, нит сам улазио унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ако га изведу напоље мора да прође поред вас, морате да видите?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не мора кад два улаза имају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Могли су да неког ко је заробљен и чувају га у школи, изведу на неки улаз и да то они који чувају уопште не виде. Јел могу и ту ови затвореници да побегну?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па нису могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сами да оду?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па кад имају два улаза, ја сам био на овом једном улазу у двориште а било је спољни улаз где су доводили и одводили, на овај улаз нису увођени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте били ви тамо у Хрватској?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До кад сте били у Хрватској, у Великој Ператовици?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Како?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када сте били у Великој Ператовици у Хрватској, до код датума, које године?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па до '91., до ја мислим једанаести месец.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И што сте отишли?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па отишли сви и онда и ја нормално. Сви смо отишли, сви смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Сви смо кренули у Бања Луци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ови затвореници који су заробљени ту у школи?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ти су остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте их оставили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме сте их оставили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам, нико није ни био доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Сви смо отишли одатле, тај Божо што умро, покупио нас и отишли смо код цркве, натоварили, ту је било оружја, то натоварили и отишли смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли ви отишли са Божом Трбојевићем?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Отишо сам са Бором Глежњићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Бором Глежњићем?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад отприлике, колико сати?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам тачно, то је било негде у поноћ, тад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Можда пре поноћи, поноћ, не знам у колико сати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте отишли, којим превозним средством?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Трактором.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас двојица?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли носили нешто од опреме, оружја?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па то што се из цркве товарило, у цркви је било тих сандука, не знам, муниција шта је било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта сте урадили с овим људима што су затварани доле у школи?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То како смо отишли они су остали доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте их откључали да изађу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, то није ни било закључано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су могли слободно да изађу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Није, било је унутра како се зове она реза стављена и било је једно дрво стављено ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су онда могли да изађу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Е, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили с тим људима?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам, ја сам отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А коме сте ви кад сте напустили то своје место где сте стражарили ко је остао на том месту?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Нико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте оставили те људе који су затворени?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Нико, то је остала школа сама и они су остали у том подруму.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта каже овај Божо Трбојевић шта ћете с тим људима да радите?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам, мени ништа није рекао нити сам с њим више био, товарио сам ту муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А он кад је отишао?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам он кад је отишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре вас или после вас?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам, ја га нисам ни видео више. Кад смо дошли у цркву он је товарио, ми смо товарили а ја га више нисам после ни видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колику сте имали браду?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика вам је била брада?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па онако, можда мало већу од ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Већу него сад?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па мало само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да констатујемо колике је дужине?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам како бих рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У сантиметрима? Је л' покрива врат? До груди?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ма не какви до груди, нормално овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте тада имали црну косу, били седи, проседи и тако?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам кестењасто нешто, мало проседу можда ту са стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били седи?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте носили неку капу, униформу, неко обележје?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не ни капу ни униформу ни ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Униформу не?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: У цивилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И осим паповке ништа друго нисте имали?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко обележје?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не никакво обележје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакво?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је остао с тим људима, то ми уопште није јасно, затворени људи?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Нико, па сви су отишли. Кад смо окренули, позвани смо да товаримо ту муницију, нико није остао, остало празно осим њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви чули да су цивили убијени?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То сам чуо у Бањалуци кад сам дошао у Бањалуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После колико дана?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам да ли је прошло пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте се забринули кад сте били чули?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Шта ја знам, није свеједно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте чули да су још неки људи које сте ви чували ту у затвору пронађени, односно њихови остаци посмртни су пронађени и предати породицама 1993. године, а били су исто ту у затвору у школи?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да, то сам чуо кад смо дошли у Барању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта сте ту чули?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Онда ту ко је остало жена тамо што нису са нама кренули, па су после дошли тамо код фамилија, код породица и онда су

причали да су пронађени неки људи мртви, не знам негде у шуми, где су немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки су из Тополовице и потичу из те акције о којој ви причате а не знате ко је ишао у ту акцију па су онда доведени ту и 1993. године предати њихови остаци породицама?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То сам чуо кажем кад су дошли ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како су вам и дошли ти људи у затвор?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате онда ког сте оставили тада кад сте кренули за Бањалуку? Ко је остао у затвору? Колико људи по имену и презимену?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам сад име и презиме, али не знам тачно колико их је остало. Не могу тачно имена да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су вам позната имена овако: Селиши Жељко?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Селишић јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био он ту?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' он остао у затвору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Е, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Божидар Јакопец?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Петар Крамар?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Фрањо Шокец?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мате Петек?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вендел Шклебек?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, сви су вам они били у затвору, каже тужилац Дадо, Божидар Јакопец звани Дадо, је л' вам познато или не?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Видите, ви сте њих чували ту у затвору? Је л' вам познат Хорак Антун, Ковачевић Митар?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ковачевић?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Митар?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су вам били у затвору, али ви сте све то заборавили. Кажу неки људи да се сећају вас, да сте ви били чувар у затвору, да сте имали дугачку браду, да сте носили нека обележја на униформи?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, гарантовано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је л' могуће било да вас неко замени са још неким другим ту из јединице?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То не знам, али гарантно да нисам то, обележје никад никакво нисам носио нити униформу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' познајете Лакић Саву?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То је сестра Боре Трбојевића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А одакле ви њу познајете?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ишла је са мном у школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' она дошла овде или је остала у Хрватској?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, она је дошла пре рата ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се ви посећујете, дружите, је л' се посећујете с њом и дружите с њом?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Кад сам дошао онда мало сам се дружио са њом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са Бором Трбојевићем?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: С Бором сам био кад сам дошао, кад сам пропутовао кроз Бешку био сам код њега једном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нама Боро Трбојевић да сте ви били у посети код његове сестре Лакић Саве и да сте причали његовој полусестри шта се ту дешавало у том затвору? Је л' сте разговарали с њом?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То кад ме је питала разговарали смо то да је била туча и то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте причали њој шта је радио Божо Трбојевић покојни?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па шта сам причао да је Божо био мало настран тип, волео је да удари, ошамари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Покојни Божо Трбојевић је л' био настран?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па јесте, био је као неки командант да се, много се понашао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' сте ви рекли нешто шта је он урадио на поласку и шта сте ви урадили, је л' сте се хвалили нешто ви тој Лакић Сави?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже нама Бора Трбојевић да јесте?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, рећи ће после и вама. Је л' познајете Пеулић Слободана?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ко је то?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па он је исто рођен у Великој Ператовици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где је он био за то време? Је л' био ту с вама?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Није он ја мислим био са нама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него где је био?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја мислим да је он као, како сам рекао, у тим групама да је ишао и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' био ту у јединици?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Није ни он био код затвора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не код затвора него у тој вашој групи, тој вашој јединици, одреду?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па јесте био, па сви који су у селу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја питам за Пеулића?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па јесте био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је шта радио?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Како да вам кажем шта је радио, па као и остали, ишао са њима, шта је и какав је имао задатак ја не знам тачно, ја не знам ко је шта радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' се виђате са њим?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, не виђамо се, ја мислим да је он негде у Босни, немам појма где је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Бора Трбојевић да је Пеулић Слободан је њему нешто рекао везано за тај догађај. Је л' сте ви имали шубару у то време?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нама каже овде окривљени да сте имали бркове, браду, кокарду и шубару?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ма ни случајно, то могу да потврде и они други да никад нисам носио ни шубару ни кокарду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А је л' сте овог последњег дана пре него што сте напустили Велику Ператовицу били стражар ту? Је л' ту била ваша последња дужност?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Прочитаћу вам, рећиће вам после и Бора, каже овде окр. Бора Трбојевић за вас: «Тај дотични Боро...», то сте ви – «...он је чак био у једној кући у Београду код једне жене, она има три кћерке и мужа, муж је умро, она је причала да је он то учинио, то је Лакић Сава из Београда».

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, то је лаж.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да сте ви то учинили тамо на поласку са овима што су вам оставили у затвору?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је лаж? Имате ли још нешто да кажете? Да ли имате још нешто ви да кажете, нешто чега сте се сетили а везано за ово време, значи та акција Тополовица, заробљавање и довођење цивила, чување цивила, извођење, да ли је било батина можда, малтретирања, одлазак из Велике Ператовице? Да ли се ви сећате уопште још нечега?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Да ли неко има питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рекосте да сте после неколико дана чули да су ти људи убијени?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шта сте чули да су само побијени, да ли сте чули ко је то урадио, кад је то урађено, где и како?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Кад смо дошли тамо, што каже шетали кроз Бањалуку и чуле су се приче каже знаш да су они убијени у затвору да су остали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко вам то прича?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не могу да се сетим, то је било уз причу.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви кажете не знам и онда шта? Како иде даље прича, да ли вам прича или га ви питате па ко их поби, како их поби, кад их поби, разумете?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То сам их питао кад су побијени, како, каже не знам, каже ја сам чуо.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Рече ли вам од кога је чуо?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остаје ми нејасно ако сте се сви повукли од туд, ту нема никога више тамо, ко сад донесе глас у Бањалуку да су ти људи побијени?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не могу да вам кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте ви као стражар, чувар тамо у затвору имали неки дневник страже, неку књигу у којој би се уписивало да је бројно стање заробљених дана тог и тог толико и толико па је одведен Пера, Мика, Жика, па не знам доведен опет именован и презименом, дакле у том смислу неко бројно стање да ли сте водили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја мислим да се није, нисам ту књигу видео, ја мислим да није било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Је л' су ти људи добијали храну? Да ли им се храна доносила?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то доносио?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Неко је отишао од стражара, два, три и донесу храну.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико хране донесу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па донесу и за стражу и за затвореника.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па како се зна колико је људи и за колико људи донети храну?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То ја не знам. Знам да је увек било виша да се доносило.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ко је то наручивао, ко је наручивао у смислу да се донесе за толико и толико људи?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па можда тај нашо командир Божа или неко.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Није он био 24 часа ту, ваљда сте ви ту стражари да му кажете да је неко одведен а да је неко доведен, да се променило бројно стање?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Он је сигурно имао бројно стање, нико њега није други држао, а ја нигде нисам видео ту књигу нити је било те књиге.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта је био ваш тамо задатак као стражара, чувара?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ето да обезбедимо да неко не би што се каже напао, да дође.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одведемо људе, нејасно ми је кога ви и од кога чувате?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па да не би дошли.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одведемо људе а ви немате појма о томе, одведе их на друга врата а ви немате појма о томе, кога ви то чувате?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја вам кажем искрено нас нико ништа за то није питао нити нам је, нити смо ми били у неком увиду у томе да смо ми у том присуствовали, нико од нас стражара, нико, не само један него ниједан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А како су они то остали затворени, кажете нису били закључани, него сам ипак схватио да су на неки начин затворени? Је л' сте ви тамо или Ператовић?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: То као реза на том подруму, на вратима, ту је било и одозго је било стављена једна шипка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ту где би требало да се стави катанац, није био катанац него шипка?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ту шипка.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Шипка? Мало пре рекосте да је било дрво?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па дрво, шипка, било шта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То није исто?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па нешто је стављено било да се не отворе врата само.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли тужилац има питања?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви сте поменули од ових стражара, кажете било их је 10-ак, па сте поменули сад Николу Трбојевића, Баришић Бору, Глежнић Бору, Тулун Душана и Љубишу Пелевића а у истрази сте поменули и Миленка Перака. Да ли је и та особа била стражар?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Миленко?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Перак.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Није Перак, Берак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Берак?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Берак јесте.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми тих 10-ак људи што је било је л' су они од почетка до краја све време били стражари или је било да неко оде било из Велике Ператовице или на неку другу дужност?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па било их је који су отишли а било је који су ја мислим дошли уместо њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико то буде људи у ствари који су задужени? Значи колики је број, колико стражарских места је било?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: И како сте се смењивали?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па смењивали смо се по договору.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: На које време, мислим колико вас буде у једном дану стражара који се смењују или у два дана? Значи, кажете то је 10-ак било укупно који су били, али колико су биле смене бројале, да тако кажем?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па да, било је два су стражара била.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Два стражара и колико оних који чекају да их смене?
Да ли још једна смена, две смене?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па буде више смена.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А колико, 10-ак?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па на два сата, значи два, три, не знам тачно да ли су била два или три сата или дуже, али ја мислим да је једно време било на два сата па онда нормално смењује други и то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па је л' то четири стражара који се смењују на два сата или шест стражара па да је мало дужа смена да траје одмах?

СВЕДОК: Четири стражара?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Четири стражара? А је л' можете сад да се сетите у то задње време пред полазак ко су била та четири стражара? Разумео сам да сте и ви били у то време пред полазак још увек на тој стражи?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па били смо сви ту на окупу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А који су тад?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не и они слободни су исто ту у тој учиони, нико није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумем, али ко је тад био присутан, кажете да су неки одлазили тако да нису сви од тих 10 били у то време кад сте напуштали? Ако је било 4, 5, 6, колико је било, који су ти људи били?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам, значи био је ту, ту сам ја био, био је и Боро.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Који Боро?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па Трбојевић. Био је ја мислим Баљешић и Миленко тај Дерак, Љубиша и Глежњић.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Сви су они били у то време на крају? А кажите ми поменули сте да је неки Словенац био чувар?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, није Словенац био чувар.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Него?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Он је био сад у том са јединицом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У јединици?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми овако колико је људи у том затвору било највише рецимо да се задеси?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' се сећате кад је био напад на Тополовицу колико је људи доведено тад?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не могу вам тачно рећи.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Бар отприлике? Је л' то било 2, 3, 4, 5, 10, 15, 30?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам, ја мислим, не верујем да је било 10, можда 8, 6, не знам тачно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Не знате колико се највише накупи да морате да носите те оброке?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажите ми је л' ви видите ко доводи затворенике кад се први пут ухапсе?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па видео сам ко је доводио.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па ко, ко су ти људи?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја мислим Миленко.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Стојић?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Стојић, он, не знам ко још је са њим био.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је л' сте видели ко долази да испитује заробљенике?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па долазило, ја мислим да је био једном Раде Чакмак, да је био и Раде Кљајић и не знам тако, Саватовић да је био ту, Радован Косанић и он је једном био, били су тамо испред.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кажете да су их водили, да су некад тукли доле у подруму?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па чуло се доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А некад кажете у учионици?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А је л' се чује и из учионице?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па чује се.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Шта се чује? Шта, како ви то знате?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па нормално јаук и то, галама кад је испитивано.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тог дана кад кажете да сте отишли да је то било пред поноћ, је л' тако?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А кад сте пре тога кад вас је послао овај Божа Трбојевић да идете да товарите оружје, колико је то било, које време?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не знам, можда 9 сати.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У ноћ?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па у ноћ. Углавном је био мрак.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажите ми ко је тад још био од стражара ту кад вас је послао или је још неког послао?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па не, све комплетно нас је послао, он је дошао по нас и заједно са нама отишао. Кажем вам онда сви смо отишли одатле, оно остало је доле.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: То око 9 сати?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да, сви су онда отишли.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Поменуште мало пре и Бора Глежнић са вама да је био?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да, да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А Бора Трбојевић?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Бора Трбојевић је исто отишао с нама, исто је товарио, ја мислим да је он отишао, ја сам га видео да је у камиону, сео у тај камион што је натоварен, да је сео ја мислим у тај камион.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Је л' отишао пре вас кад сте ви са трактором напуштали, кад сте кренули је л' пре вас Бора отишао?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па ми смо на трактору, он је на камиону.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Истовремено?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да. Ја мислим да је камион возио Стево Босанац.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, хвала. Да ли бранилац има питања?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Имам. Реците ми знате ли где живи Боро Глежњић?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Е, не знам.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Како му се зове отац?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не могу ни то да вам кажем.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Је л' знате које је годиште?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не знам, он је из Велике Дапчевице, па не знам.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Мислим је л' у Србији?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја га нисам видео.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Колико је прије Боро Трбојевић отишао прије вас из Ператовице?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Како прије?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Колико временски прије? Кажете да је отишао пре вас?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: А кад је отишао Боро Трбојевић из Ператовице?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па из Ператовице је отишао кад смо сви кад је збег био.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Око колико сати?

СВЕДОК: Сад вам ја не могу тачно рећи сати и време.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: А с ким је отишао поновите то да не би било забуне између.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Са Стевом Босанцем.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Кажете били сте, кажете да сте око поноћи отишли?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја мислим поноћ.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: А јесте ли чули колико има, кажете да сте товарили оружје из цркве, је л' тако? Колико има од цркве до школског подрума?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па можда 150 метара.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Јесте ли чули какав пуцањ око 9 сати навече око 21 сат, значи навече око 9 сати а кажете да сте још били тамо?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Нисте чули?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Никакве рафале?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ја се извињавам, имам примедбу. Сведок је рекао у 9 сати да су отишли од затвора да товаре оружје и онда не може да се пита да ли је у 9 сати испред школе чуо пуцње?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може да се пита тужиоче. А што не може да се пита?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Тако се питање поставља као да пре тога није био ту, него као да је већ одавно, па тако изађе смисао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знам који је смисао.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ја бих само појаснила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чуо је експлозију. Ништа не објашњавајте. Је л' сте чули експлозију пита бранилац у 9 сати, ту пуцњаве?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не? Добро. Изволите?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Тај подрум кажете да је имао два улаза?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не подрум него улаз у школу.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Улаз у школу? А где су били затворени ти цивили колико је било улаза?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па један.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Поменули сте да има два подрум?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па подрум један.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Један улаз?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: У школу улазило.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ја бих још само молила сведока уколико можете да прецизно кажете кад колико је људи испитивало те цивиле да ли један, да ли у пару или више?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ма више.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па је л' можете ли се сјетити ко је то? Значи, кад дођу и када траже да изведете затвореника, значи неко вам то тражи, можете ли се сјетити ко вам је то тражио?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па сад опет да понављам, Божо је мртав, то сам већ рекао, да њега не помињем, он дође и одведе те кога треба, а сад колико их дође онда испитује дође тамо, тамо се некад да будем искрен буде их доста унутра, никад није било један, два, више тобуде унутра.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Кажете чули сте јауке из те учиниоце, па знат ели ко их је тад тукао, ако чујете јауке из ове суседне просторије, да ли знате ко је у тој просторији?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па откуд знам кад нисам унутра, да сам био унутра онда бих знао.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па ако стојите испред врата, јесте ли видели ко је ушао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не зна.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ако он чује испред врата те учиниоце где туку те цивиле а он је претходно, тако је рекао, извео цивила, значи да ли је чуо ко га је тукао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он није рекао да је он извео него Божа.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Оппростите, је л' Божа исто радио у смјенама?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ма какви смјенама, ту су стално. Он је одлазио код своје куће али буде пола сата, врати се назад. Да будем искрен он је тукао, главни је био као командант се понашао.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Је л' Жарко Вуковић тукао цивиле?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам, видео сам га да некад буде тамо, нисам видео је л' га тукао.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па јесте ли ви икога видели да је тукао цивиле?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Нисам.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Нисте? Хвала лепо судија.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Нисам никог.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли ви имате питање неко окривљени?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ја бих поставио Бори Рекић једно питање да он 90% лаже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је примедба. Питање неко да ли имате?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Имам једно питање да то каже да су људи изводили ван на друга врата, није тачно. Водали су на главна врата на пут.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па на главна да.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А ти си био на том главном улазу?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, ја сам био доле. Никад нисам био тамо. Ја сам био увек на овоме у дворишту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је л' имате нешто да питате? Одмах да констатујемо да је ово суочење формално.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Рекао си ти да си отишао пре поноћи, а ти су људи поубијани у пола 9 и да ти ниси чуо ко је бацио бомбу, ко је пуцао и то?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте окривљени, је л' он има питање или да констатујемо да се обавља суочење?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја не знам да су убијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

За овим суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

ОДРЕЂУЈЕ СЕ суочење између сведока и окривљеног који исти окренути лицем у лице исказују:

Значи, пошто ја закључујем да ви уопште немате питања него понављате своју одбрану и остало, осврћете се на делове исказа овога сведока, реците му лицем у лице окренути, онако како стојите окрените се ка њему и реците му то је л' он видео, није и како није чуо све.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Морао је да види и да чује пошто је био тамо, а ја сам отишао са Стевом Босанцем по подне иза дана.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Нисте.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А ви сте остали, ти си рекао да си отишао пре поноћи, а људи су поубијени у пола 9 и ти да то ниси могао да чујеш а кажеш да си био у цркви у то време да сте товарили наоружање, а 100 метара до подрума ти ниси чуо ни бомбу ни пуцњаву?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, јер је била бука од трактора, а како бих онда знао да сам био доле, како би ја зна да си отишао са Стевом Босанцем.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Како си рекао да сам отишао са Стевом Босанцем?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па кад смо били заједно код цркве, је л' смо товарили у камион.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ниси ти био заједно са мном код цркве.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па онда како бих знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окрените се према њему.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Како бих онда знао да си отишао.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Зато што ниси био. Ко је био све код цркве?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Сви смо били комплет.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Нисмо били сви комплет.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Добро, али ја кажем да је тако.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А познајеш ли Спасу Матијевића?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Познајем.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Шта је он радио?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па он је био за горе, за оно складиште за муницију.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Где је био?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па код цркве.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А код цркве?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Тако ти кажеш код цркве, а видиш тај Спасо Матијевић отишао је скупа са мном, са Милицом Босанцем, њеним сином Стевом Босанцем и ко је тај пут издавао онда наоружање кад сте ви каснили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па сами товарили, је л' смо товарили још кад је он био.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да, да, а ми смо отишли с камионом а ви сте касније товарили?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, Ружа Лавића приколица је била за трактор закопчана и отишли сви.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ви сте накнадно товарили наоружање?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не. Ви сте били горе паркирани у црквеном дворишту а ми доле на путу код степеница.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Где је могао камион ући у црквено двориште?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Како није могао на онај улаз.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Окривљени реците му молим вас како је изгледао оно што сте рекли за капу, кокарду и остало?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Имао си браду овакву.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Њему кажите.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Колику си браду имао?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: А где ми је кокарда?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Не знам где си је спремио.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ма нигде нисам ни имао никакву кокарду, то си можда носио ти, па сад окривљујеш неког, никад кокарду нисам ни носио нити сам имао.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Јеси.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, то можемо питати кога год хоћеш.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Причао си код моје сестре и код покојног њезиног мужа да си ти то направио и Божо Трбојевић?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Доћиће до суочења са Савом.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Можемо.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Толико имам, нећу да питам више ништа.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ја знам да нисам причао, а то што си ти причао то су друге ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да је суочавање завршено.

Да ли још неко има да пита нешто овог сведока?

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Да ли ти познајеш Клеут Милана?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: А ко ти је то?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Па стриц.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Шта је, има ту у изјави да си ти тукао затворенике?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не.

ОПТ. БОРО ТРБОЈЕВИЋ: Ево да му се прочита. Може мој адвокат да прочита.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, то никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта окривљени хоће сад, да предочавамо шта?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Да, у једном делу исказа стоји као тукао га је Боро коме је рођак Клеут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам овде понела. Знате, то су питања на која не мора да одговара, он је имао упозорења на почетку овог испитивања.

Слушајте ме господине Рекићу, један сведок који је био у затвору каже да је њега тукао неки Бора чији је рођак тај управо за кога су рекли да вам је рођак?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Не, нисам ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је ово што вас пита окривљени Боро Трбојевић да ли вам је он рођак па онда из чега треба да се закључи то, а ја вам кажем да смо вас ми свеједно упозорили ту чак и да јесте на нека питања на која у овом тренутку не морате да одговорите. Добро, да ли још неко има нешто да пита сведока? Да ли ви имате још нешто да кажете?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли из Рипња?

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром да је град Београд, ту нема неких посебних трошкова и морам да вам кажем тако да сад можете да идете, морам да вам кажем за случај како ја имам овде најаву да буде предложено да се суочите са неким овде, ми ћемо вас позвати тако да вас молим да тада и примите позив и да дођете јер смо имали проблема неких са доставом позива. Ето то је то, сад можете да идете.

СВЕДОК БОРО РЕКИЋ: До виђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево договорићемо се сада значи за сутра су заказани сведоци Лакић Сава, Лакић Гордана, Лакић Сања и Косановић Бранко као и сведок Вереш Иван, који треба да дође из Грубишног Поља у Хрватској, па да вас обавестим да је Лакић Сања, ја мислим да Сања, сад немам код себе тај извештај, Лакић Сања ја мислим да је болесна, да из здравствених разлога, она се одмах јавила, једна од ове значи две кћерке Савина је болесна и здравствено стање јој не допушта да дође овде да сведочи, таква је природа њене болести. То ћете имати у виду када будемо прочитали и када будемо разговарали даље о предлозима. Вереш Иван долази из Хрватске, то је за сада све организовано, он је пристао да дође па обзиром да је бранилац претходно обавестила суд да због смртог случаја сутра неће моћи да дође, да ли ви можете да обезбедите замену, значи сутра су ови сведоци ове које сте ви предложили, значи Саву, Гордану, Сању и Бранка ми евентуално можемо да обавестимо да дођу неки други пут. Што се тиче Вереш Ивана да ли да улазимо у то и да њему налажемо да дође други пут или можете да обезбедите замену? Значи, ту је сада неко.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Врло ми је тешко у овом моменту, јер тешко да ће се ко од колега и прихватити овог случаја, а ово је стварно изненадно када је мени јављено ноћас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, наравно.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Кажем, баш сам збуњена посебно кад сам видела да сведок данас Вереш није дошао, ако постоји икаква могућност значи за сведока Лакића то може, ако икаква могућност постоји да се он не долази сутра, значи да се то рочиште одгоди, па уколико не судија Ви оцјените па нешто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема шта да оцењујемо, мораћемо онда све ово да одложимо и да Вереша позовемо за неки други пут, односно за март када ми немамо. За март смо заказали видео линк, међутим, немамо никакву информацију да ли то може, имамо нека два датума 09. и 10. међутим, немамо информацију да ли то може да се организује тамо у Хрватској и да ли ћемо то тад моћи да обавимо или ће то бити неко друго време па ћемо Вереша управо за тад и да позовемо.

Што се тиче ових предлога које је тужилац изнео писмено које смо вам доставили шта ви за то кажете, да ли сте сагласни са тим обзиром да би послали те замолнице и кренули тако да радимо?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па ја сам сагласна уз консултацију са Бором Трбојевићем да се саслуша сваки сведок. Међутим, у сваком случају бих предложила да се сведоци саслушају директно пред овим судом. Уколико они буду поштовано веће саслушани пред хрватским судом, сматрам да Боро Трбојевић неће имати правично суђење јер сматрам у сваком случају и ради суочења и ради свих доказа да је у сваком случају боље да они буду саслушани пред овим судом у Београду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдемо онда да видимо Шклебек Вендел и Хорак Антун ту наравно бесмислено је било шта да се прича, Которан Марица предложена је да се путем видео линка обави саслушање. За случај да она не жели да дође, већ да жели да буде саслушана путем видео линка, због чега се противите томе када већ имамо 09. и 10. марта?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Не противим се судији, али у сваком случају сматрам да би било добро ради интереса овог поступка да сведоци буду саслушани директно пред овим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли ви знате Петек Весна и Петек Иван на које околности треба да буду саслушани? Да ли сте се упознали са списима? То су оштећени који немају сазнања, због чега би њих требало да позовемо овде?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ја их нисам ни предложила него тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам за ове ствари које је тужилац предложио због чега Петек Весна и Петек Иван сматрате да морају да буду непосредно саслушани овде а не да се саслушају замолним путем?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Ја ћу то оставити суду да оцени, међутим, ја сам само рекла да се ја не противим саслушању сведока које је предложио тужилац.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас питам о начину саслушања?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Апсолутно ја не стојим да се треба неко од тих сведока значи саслушати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Везано за Чапу Мишка такође сте сагласни да се он саслуша замолним путем? Петек Весна, Петек Иван и Чапу Мишко, шта за њих кажете? Тужилац је изричито предложио и замолним путем, јер он каже на пример Петек Весна нема сазнања она је оштећена?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Уколико тужилаштво стоји код тога да се они саслушају ја предлагем да се саслушају онда директно пред овим судом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Петек Весна и Петек Иван?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па уколико тужилаштво стоји код тих сведока, вероватно они имају неки разлог зашто инсистирају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оштећени, зато вас питам да ли сте се упознали? Хоћете да оставимо неки рок да погледате?

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Па оставите.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ајдете онда да вас замолим да се рецимо до рецимо 03, 04, 05. фебруара да се писмено изјасните о томе, а посебно о начину саслушања да погледате. Ја не знам шта смо вама доставили, доставили смо писмене у фотокопији изјаве, је л' тако и доставили смо вам ове изводе из

матичне књиге умрлих, значи да погледате и да се упознате са оним што постоји у списима – Чапо Мишко, Петек Весна, Петек Иван који су предложени да се саслушају замолним путем и да вас замолим за Которан Марицу за случај да тужилац ту види да ли би то евентуално то могли да обавимо замолним путем и да онда тамо до 05. фебруара имамо ту једну ситуацију, донекле чисту да бисмо за март месец тај 09. и 10. који је резервисан могли што више сведока да обавимо. Можете ви до 05-ог, тамо 04-ог фебруар то је четвртак, петак.

АДВ. ЖЕЉКА ТОМЉЕНОВИЋ: Врло касно сам ја ово добила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Данашњи претрес је завршен.

Наредни се заказује за:

- 09. и 10. март 2009. године -
у судници број 4, у згради овога суда,

за када ће одређени сведоци, односно сведоци који су накнадно одређени бити саслушани видео линком уколико овакав начин испитивања буде обезбеђен и за тада ћемо да позовемо ове сведоке Вереш Ивана, Лакић Саву, Косановић Бранка, Лакић Гордану, Лакић Сању и НАЛАЖЕ СЕ нашој Служби за сведоке да контактира са сведоком Вереш Иваном и уз објашњење због чега је данас претрес одложен и да га позове за 09. март, 09:30, ова судница.

Нећете добијати позив, доћићете тада. Хвала вам.

Довршено у 11:53 часова.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА